

Avatud uste päev Erakoolis Läte

12. märtsil pidas Keilas asuv nooruke Erakool Läte oma järjekordset avatud uste päeva. Ürituse heaks kordaminekuks olid nii õpetajad kui lapsed juba mitu nädalat hoolsalt ettevalmistusi teinud.

AKSEL OSAVÕTJA

Avatud uste päev ei ole lihtsalt päev, kus kooli uks on lahti, vaid omamoodi aruanne, eksam avalikkuse ees, mille läbitegemiseks peab koolipere suutma vastata oma külaliste väga erinevatele küsimustele. Külalisi tuli koolipere heameeleks õige rohkesti, mis usutavasti tähendab, et Läte on oma olemasolu juba mingil määral teadvustada suutnud ja et kuuldused sellise kooli olemasolust on tasapisi levinud.

Avatud uste päeva informatiivse poole sündmusteks olid kaks Haridus- ja Kultuuriselts Läte juhatuse esimehe poolt juhitud ringkäiku kooli ruumes koos küsimuste esitamise ja selgeksrääkimisega. Huvilised said tutvuda klassiruumide, õppevahendite, söökla, aula ja

võimlaga, saada ülevaate kooli õppekorraldusest ja waldorfpedagoogika tegelikust rakendamisest. Üks tihemini puudutatud probleem oli, kuidas saab waldorfkooli pandud lapse vajaduse korral üle minna n-ö tava-kooli. Urmas Keller selgitas, et iga kooliastme lõpuks (st 3., 6. ja 9. klassi kevadeks) on waldorfkooli õpilane omandanud kõik needsamad teadmised, mida näeb ette riiklik õppekava tavalise kooli õpilasele, ainult et veidi teises järjekorras ja teistsuguse õppemetoodika abil. Kui aga üleminekut soovitakse keset kooliastet, siis saab sellegagi hakkama. Veel tunti elavat huvi waldorfkoolidele omase hinnangulise hindamisviisi vastu, kus ei kasutata numbreid. Selgituse järel nõustuti, et hinnangu kaudu saab laps ja lapsevanem tegelikult põhjalikuma ja informa-

▶ Avatud uste päeval esinesid külalistele 1. ja 2. klassi lapsed FOTO: ERAKOOL LÄTE

tiivsema hinde, kui seda oleks number, ja et hinnanguline hindamine on õpetajale päris suur töö. Kooli vahetamise korral „konverteeritakse“ lapse õppetulemused aga sellesse hindamis-süsteemi, mida kasutab sihtkool, nii et ka siin pole probleemi.

Töötas einelaud, kus pakuti mõnusat pillihelide taustal lapsevanemate küpsetatud ülimalt vaid kooke, pirukaid ja muud head-paremat, mille müügist saadav tulu läheb uue 1. klassi pinkide soetamiseks. Ka õppemaksus suurus oli üks sagedasemaid küsimusi, millele saadi vastuseks, et õppe-

maks ise jääb alla 1000 krooni piiri, kuid koos võimalike ringitasudega võib praktiline kulu küündida kuni 1200 kroonini kuus.

Väga meeleolukalt kulges ja hästi õnnestus 1. ja 2. klassi laste kontsert, kus pandi mängu kõik oma n-ö atraktiivsemat laadi oskused – laulmine, lugemine, pillimäng, tantsimine ja ka keeleoskus. Kui aasta tagasi võisid huvilised kaasa elada vaid toonasele 1. klassile, siis nüüd oli juba võimalus oma silmaga näha, mis suunas ja milliste tulemustega lapsed Lätte koolis arenevad. Õpetajate töö tulemused põlvisid

publiku täie tunnustuse.

Päevale pani kaaluka punkti vestlusring Eesti ühe esimese waldorfkooli rajaja Kai Metsa juhtimisel. Pärast sissejuhatavat loengut sai mitukümmend huvilist tuua esile kõik oma mõtted, lootused ja ka hirmud seoses waldorfkooli kui sellisega. Õnneks oli kohal õige mitu noort ja kõrgesti haritud – ning üldsegi mitte imelikku – inimest, kelle haridustee oli käinud läbi waldorfkooli, kes olid elavaks tõestuseks sellise pedagoogika võimalikkusest. Vestlusring tõestas ka, et üldine suhtumine waldorfpedagoogikasse on muutunud soosivamaks, aina rohkem on inimesi, kes tunnevad selle vastu heatahtlikku huvi. See on nähtavasti aja märk ja avaldub ka Eesti riigi riiklikus haridussüsteemis, kuhu on jõudnud või jõudmas mitmeid waldorfpedagoogika elemente. Selline foon lahjendab tulevikus veelgi endisajast pärinevat umbusku waldorfkoolide suhtes ja aitab neil muutuda Eesti haridusmaastiku loomulikuks ning vajalikuks osaks. ◻